

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz (sprawozdawca)

SSN Roman Sądej

w sprawie P. A.

skazanego z art. 177 § 1 i 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 kwietnia 2015 r.,

kwestii właściwości funkcjonalnej Sądu Najwyższego do rozpoznania

zażalenia obrońcy skazanego

na rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w E. zawarte w wyroku

z dnia 5 marca 2015 r., sygn. akt VI Ka [...]

na podstawie art. 35 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**stwierdzić swą niewłaściwość i przekazać sprawę Sądowi
Apelacyjnemu w [...].**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w E. VI Wydział Karny Odwoławczy, w wyroku z dnia 5 marca 2015 r., sygn. akt VI Ka [...], uznawszy apelację P.A., skazanego na karę ograniczenia wolności, za oczywiście bezzasadną, w pkt III zasądził „od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) kwotę 2520 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym”.

Zażalenie na to rozstrzygnięcie zawarte w wyroku złożył w dniu 12 marca 2015 r. obrońca oskarżonego do Sądu Apelacyjnego w [...] za pośrednictwem Sądu

Okręgowego, wnosząc o zmianę zaskarżonego „postanowienia” przez obniżenie kosztów do kwoty 420 zł.

Przewodnicząca VI Wydziału Karnego Sądu odwoławczego zarządzeniem z dnia 16 marca 2015 r. przyjęła zażalenie oraz zdecydowała „akta wraz z zażaleniem przedstawić SN celem rozpoznania”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przyjęcie zażalenia świadczy o uznaniu przez Autorkę zarządzenia, że na rozstrzygnięcie zawarte w pkt III wyroku przysługuje ten środek zaskarżenia, a więc że orzeczenie to zostało wydane w pierwszej instancji w sądzie okręgowym. W takim jednak razie właściwym funkcjonalnie do rozpoznania zażalenia byłby w myśl art. 26 k.p.k. sąd apelacyjny, czyli Sąd Apelacyjny w [...]. Ten Sąd jest zresztą adresatem zażalenia, co również zostało pominięte przy wydawaniu zarządzenia. Nadto, stosownie do dyspozycji art. 27 k.p.k. Sąd Najwyższy rozpoznaje kasacje, zaś środki odwoławcze tylko w wypadkach wskazanych w ustawie. Wniesione zażalenie nie jest kasacją i nie mogło być tak potraktowane choćby ze względu na rodzaj orzeczonej kary (zob. art. 523 § 2 k.p.k.). Z kolei ustawa procesowa nie przewiduje właściwości funkcjonalnej Sądu Najwyższego do rozpoznawania zażaleń na takie rozstrzygnięcia.

Z przytoczonych względów należało na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. stwierdzić niewłaściwość Sądu Najwyższego i przekazać zażalenie Sądowi Apelacyjnemu w [...]. Tylko sąd właściwy jest władny rozstrzygnąć również co do dopuszczalności środka odwoławczego, czyli do wydania postanowienia w trybie art. 430 § 1 k.p.k. albo do merytorycznego rozpoznania zażalenia.

Sąd Najwyższy w tej sprawie nie jest do tego uprawniony, co w świetle wskazanych przepisów jest oczywiste i powinno być dostrzeżone przed wydaniem wspomnianego zarządzenia.